

Verantwoordingsdocument

voor

Samenvoeging certificatieschema's

die geen statische verwijzing in wet en regelgeving kennen

AUCIN

Voorwoord

Sectorspecifieke certificeringen zijn ontworpen om bedrijven en organisaties te helpen voldoen aan doelvoorschriften en kwaliteitsstandaarden. Ze bieden een gestructureerde aanpak en zorgen ervoor dat alle processen in lijn zijn met de vereiste normen.

Sinds 2012 wordt in Nederland het principe van Zelfregulering toegepast. Zelfregulering, oftewel het vermogen van een sector om haar eigen regels en normen te bepalen zonder tussenkomst van overheidsinstanties.

Zelfregulering kan effectief zijn als er een goede balans is tussen vrijheid voor bedrijven en voldoende controlemechanismen om misbruik te voorkomen.

Elk werkveld heeft heden diverse verschillende Sectorspecifieke certificeringen waardoor het zelfreguleringsstelsel heden volledig vastgelopen is. Het lijkt erop dat we door het toestaan van zelfregulering, in een situatie van overcertificering en overregulering zijn beland.

Het is tijd om kritisch te kijken naar ons huidige systeem van zelfreguleringen en Sectorspecifieke Certificeringen, en stappen te ondernemen om overcertificering, overregulering en marktbelangen tegen te gaan.

Bij Aucin hebben we strategisch gekozen om binnen de Nace-code 39 ("Sanering en ander afvalbeheer") de certificatie-eisen van meerdere losse certificatie-schema's, die geen wettelijke verplichting hebben, te bundelen tot één krachtig certificatie-instrument: "RAISE".

INHOUDSOPGAVE

Voorwoord	2
1. Certificeringen.....	3
1.1 Soorten certificering in Nederland.....	3
1.2 Zelfregulering: Een Kritische Blik.....	3
1.3 Totstandkoming Sectorspecifieke certificatie-schema's.....	4
1.3.1 Verschil certificerende instelling (CI) en conformiteit beoordelende instantie (CBI).....	4
1.4 Sectorspecifieke certificeringen vs. EU-richtlijnen.....	4
2. Sectorspecifieke Certificeringen.....	4
2.1 Auditing en geen statische toets lijsten	4
2.2 Marktbelangen prefereren	5
2.3 Missen gelijkwaardigheidsbeginsel in Sectorspecifieke Certificeringen.	5
2.3.1 Het gelijkwaardigheidsbeginsel.....	5
2.3.2 Het gelijkwaardigheidsbeginsel niet opgenomen in Sectorspecifieke Certificeringen.	5
2.3.3 Opdrachtgever moet gelijkwaardigheid toetsen bij aanbestedingen.	6
2.3.4 Niet alle bewijsstukken zijn bewijsstukken.	6
2.4 Sectorspecifieke Certificatieschema's moeten enkel voldoen aan doelvoorschriften	6
3. Overcertificering en Overregulering in Nederland: Een Kritische Analyse.....	7
4. Conclusie: Herziening huidig Sectorspecifieke Certificeringen is nodig.	8
5. Aucin: R.A.I.S.E.	8
5.1 Het certificatie-instrument-stelsel (CIS)	8
5.2 Geen statische toets lijsten (vinklijsten) maar Self-assessment	9
5.3 Bonus-malusregeling	9
5.4 R.A.I.S.E. voor Circulair Bouwen	9
6. Het certificaat.....	12

1. Certificeringen

1.1 Soorten certificering in Nederland

In Nederland zijn er verschillende soorten certificeringen die bedrijven en organisaties kunnen verkrijgen, afhankelijk van de sector en de specifieke vereisten:

1. **ISO Certificering:** ISO (International Organization for Standardization) certificeringen zijn wereldwijd erkende normen die de kwaliteit, veiligheid en efficiëntie van processen en producten garanderen.
2. **EN-ISO certificering** verwijst naar de Europese normen die zijn gebaseerd op de internationale ISO-normen.
3. **Sectorspecifieke Certificeringen:** Vele Sectoren hebben allen meerdere eigen specifieke Certificatieschema's en keurmerken op basis van zelfregulering. Het zijn Nationale certificatie-instrumenten.

Het precieze aantal Sectorspecifieke certificeringen in Nederland is niet eenvoudig te bepalen, omdat er veel verschillende sectoren zijn en elke sector meerdere certificeringen kan hebben. Over het algemeen zijn er honderden, zo niet duizenden, verschillende certificeringen die door bedrijven in Nederland worden aangevraagd en behaald. Echter zijn in het Arbeidsomstandighedenbesluit zes certificatie-schema's wettelijk verplicht gesteld.

1.2 Zelfregulering: Een Kritische Blik

Zelfregulering, oftewel het vermogen van een sector om haar eigen regels en normen te bepalen zonder tussenkomst van overheidsinstanties, klinkt in theorie aantrekkelijk. Het biedt flexibiliteit, kan sneller worden aangepast aan veranderende omstandigheden en zorgt voor minder bureaucratische rompslomp. Echter, deze aanpak kent ook aanzienlijke nadelen die niet over het hoofd gezien mogen worden.

- **Gebrek aan Transparantie.** Zelfregulerende instanties opereren vaak zonder externe controle-mechanismen. Dit kan leiden tot een gebrek aan transparantie, waardoor het moeilijk is voor de buitenwereld om te zien of de regels wel correct worden nageleefd en gehandhaafd.
- **Belangenverstrengeling.** Sectoren die hun eigen regels bepalen, hebben de neiging om deze in hun eigen voordeel aan te passen. Dit kan leiden tot belangenverstrengeling, waar de behoeften van consumenten en het bredere publiek ondergeschikt raken aan de winstmotieven van de sector.
- **Gebrek aan Consistentie.** Zelfregulering kan resulteren in een lappendeken van uiteenlopende regels en normen binnen een sector. Dit gebrek aan consistentie maakt het moeilijk voor consumenten om te weten wat ze kunnen verwachten en bemoeilijkt handhaving en naleving door externe partijen.
- **Onderbenutting van Extern Advies.** Bij zelfregulering wordt vaak te weinig gebruikgemaakt van extern advies en expertise. Dit kan resulteren in een tunnelvisie waarbij belangrijke perspectieven en innovaties van buiten de sector niet worden meegenomen in de regulering.

Hoewel zelfregulering voordelen kan bieden, is het belangrijk om deze nadelen in ogenschouw te nemen. Voor een gezonde en eerlijke markt is het cruciaal dat er een balans wordt gevonden tussen zelfregulering en externe toezichtmechanismen om de belangen van alle betrokkenen te waarborgen.

1.3 Totstandkoming Sectorspecifieke certificatie-schema's¹

De schema's kunnen op 3 verschillende manieren tot stand komen:

- Een CBI stelt het schema voor zichzelf op onder regie van een (eigen) college van deskundigen (CvD). In dit geval gaat het om een "eigen schema" van de betreffende CBI.
- Een aantal CBI's stellen gezamenlijk een schema op met gebruikmaking van een gezamenlijk CvD. Dit schema functioneert als centraal schema.
- Een andere partij niet zijnde een CBI stelt het schema op en beheert dit schema, die partij wordt dan schemabeheerder genoemd. Zij maakt gebruik van CI's die voor haar de betreffende beoordelingsactiviteiten uitvoeren op basis van door haar opgestelde toets lijsten.

Het overgrote deel van de Sectorspecifieke certificatie-schema's in Nederland betreffen certificatie-schema's opgesteld door een "Een andere partij niet zijnde een CBI".

1.3.1 Verschil certificerende instelling (CI) en conformiteit beoordelende instantie (CBI)

Het verschil tussen een certificerende instelling (CI) en een conformiteit beoordelende instantie (CBI) komt neer op hun rollen en verantwoordelijkheden. Terwijl een CI specifiek certificaten afgeeft na een audit, voert een CBI breder werk uit, waaronder testen en inspecteren, om te beoordelen of aan de/eigen opgestelde normen wordt voldaan.

1.4 Sectorspecifieke certificeringen vs. EU-richtlijnen

Het overgrote merendeel van de Sectorspecifieke certificeringen voldoen niet (geheel) aan EU-richtlijnen. Dit geeft als gevolg:

1. **Markttoegang beperkend:** Producten of diensten die niet voldoen aan EU-normen kunnen niet op de Europese markt worden verkocht of uitgevoerd.
2. **Reputatie schade:** Het niet naleven van EU-richtlijnen kan leiden tot negatieve publiciteit en verlies van vertrouwen bij klanten en partners in Nederlandse ondernemingen.
3. **Operationele risico's:** Het kan leiden tot operationele problemen en vertragingen als processen niet voldoen aan de vereisten.

2. Sectorspecifieke Certificeringen

2.1 Auditing en geen statische toets lijsten

Bij bijna alle Sectorspecifieke certificatie-schema's in Nederland worden al dan niet onafhankelijke beoordelingsinstellingen ingezet die verplicht een door de schemabeheerder toetslijst moet volgen.

Het probleem met statische toets lijsten ("goed/fout"; "Ja/Nee") is dat die voornamelijk gericht zijn op marktbelangen. De essentie van wat een certificering zou moeten zijn is uit het oog verloren. In plaats van echt te kijken naar de kwaliteit, veiligheid en naleving, kunnen organisaties zich focussen op het simpelweg 'afvinken' van vereisten om aan de marktverwachtingen te voldoen. Dit leidt tot oppervlakkige naleving en mist vaak de diepgaande verbeteringen die nodig zijn om echte waarde toe te voegen.

Het is belangrijk dat bedrijven niet alleen de letter van de norm volgen, maar ook de geest ervan. Dit vraagt om een meer holistische benadering waar men niet enkel het minimaal vereiste afvinkt, maar actief werkt aan verbetering en naleving van de onderliggende principes.

¹ Het gebruik van conformiteitsbeoordeling en accreditatie in het overheidsbeleid rapport van de interdepartementale commissie conformiteitsbeoordeling en normalisatie (ICN); 4 augustus 2016: <https://zoek.officielebekendmakingen.nl/blg-783046.pdf>

2.2 Marktbelangen prefereren

Het gevaar van marktbelangen in regelgeving ligt in het feit dat bedrijven te veel invloed kunnen uitoefenen op de wetten en regels die hen zouden moeten reguleren. De zelfregulering en daarmee de marktbelangen die in de certificatieschema's zijn verwerkt hebben geleid tot:

1. **Machtsconcentratie:** Grote bedrijven kunnen wetgeving beïnvloeden om hun eigen belangen te beschermen, waardoor kleinere bedrijven minder kans hebben om te concurreren.
2. **Kwaliteitsverlies:** Als de focus verschuift naar winstmaximalisatie in plaats van naleving van kwaliteits- en veiligheidsnormen, kan de algehele kwaliteit van producten en diensten afnemen.
3. **Ongelijkheid:** Marktbelangen kunnen ervoor zorgen dat regels worden aangepast ten gunste van bepaalde bedrijven of sectoren, wat leidt tot een oneerlijk speelveld.
4. **Gebrekk aan transparantie:** Bedrijven kunnen lobbyen om regels te versoepelen of geheim te houden, waardoor het moeilijker wordt voor het publiek om te begrijpen hoe regelgeving hen beïnvloedt.

Het is belangrijk om een balans te vinden tussen marktbelangen en publieke belangen om ervoor te zorgen dat regelgeving eerlijk, transparant en effectief is.

2.3 Missen gelijkwaardigheidsbeginsel in Sectorspecifieke Certificeringen.

Een norm is een regel of richtlijn die door een autoriteit is vastgesteld, zoals een regering of een regelgevende instantie. Normen zijn verplicht als ze wettelijk zijn vastgelegd.

Het gelijkwaardigheidsbeginsel vereist dat de toepassing van deze normen eerlijk en consistent is. Stel dat een norm anders wordt toegepast in een specifieke situatie om recht te doen aan het gelijkwaardigheidsbeginsel. Dat kan gerechtvaardigd zijn als het een onredelijke benadeling of bevoordeling voorkomt.

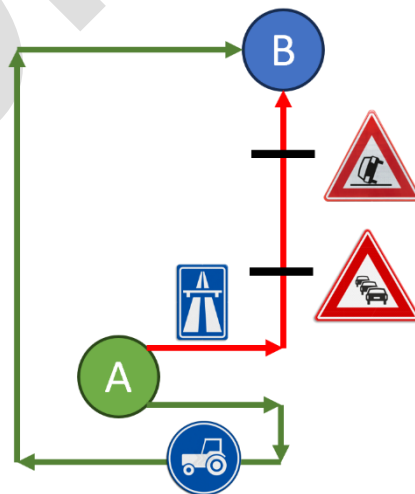
Voorbeeld: Stel een norm eis is:

In de wet- of regelgeving staat als doelvoorschrift: "U moet van A naar B"; in een norm staat: "U moet linksaf".

Linksaf is dan wel korter maar er staat ook een file en er is een ongeluk gebeurd.

U gaat niet 1 maal linksaf maar 3 maal rechtsaf. Ook al is de weg langer, u bent er sneller.

Feit is dat via beide wegen u voldoet aan het doelvoorschrift: "A naar B te komen". Beide routes zijn gelijkwaardig.

2.3.1 Het gelijkwaardigheidsbeginsel.

Het gelijkwaardigheidsbeginsel (Artikel 1 van de Grondwet van Nederland) betekent dat iedereen gelijk behandeld moet worden in gelijke gevallen. Het idee is dat geen enkele persoon of groep onrechtvaardig wordt benadeeld of bevoordeeld.

Dit principe zit verweven in verschillende wetten en regelgevingen om eerlijke en gelijke behandeling te garanderen.

2.3.2 Het gelijkwaardigheidsbeginsel niet opgenomen in Sectorspecifieke Certificeringen.

De meeste Sectorspecifieke Certificeringen zijn overladen met marktbelangen. Het kan soms moeilijk zijn om een balans te vinden tussen het oorspronkelijke doel van certificeringen - zoals veiligheid en kwaliteit - en commerciële belangen. Maar het is cruciaal om ervoor te zorgen dat certificeringen daadwerkelijk waarde toevoegen, en niet alleen een marketingtruc zijn.

Het oorspronkelijke doel van certificering - namelijk veiligheid, gezondheid en milieubescherming - wordt hiermee ondermijnd.

2.3.3 Opdrachtgever moet gelijkwaardigheid toetsen bij aanbestedingen.

Het gelijkwaardigheidsbeginsel speelt een grote rol in sectorspecifieke certificeringen, vooral bij aanbestedingen. Diverse opdrachtgevers bepalen in hun aanbestedingsleidraad dat inschrijvers moeten beschikken over geschiktheids- of prestatie-eisen conform “certificaat X, Y en Z”.

Dit gelijkwaardigheidsbeginsel houdt in dat van deze geschiktheids- of prestatie-eisen mag worden afgeweken, zolang er alternatieve maatregelen worden getroffen die een gelijkwaardig niveau van kwaliteit garanderen. Bijvoorbeeld, in een vonnis van Rechtbank Den Haag² werd dit beginsel toegepast op certificeringen.

Bijvoorbeeld:

In een Aanbestedingsleidraad is bepaald dat inschrijvers moeten beschikken over een veiligheidsgezondheids- en milieumanagementsysteem op basis van een VCA-certificaat.

Het VCA-certificaat is een door een onafhankelijke instantie opgestelde verklaring dat de inschrijver voldoet aan bepaalde kwaliteitsnormen op het gebied van veiligheid, gezondheid en milieu.

Op grond van artikel 2.96 lid 2 Aw2012 dient een aanbestedende dienst bij het voorschrijven van dergelijke verklaringen ook andere bewijzen inzake gelijkwaardige maatregelen op het gebied van kwaliteitsbewaking te aanvaarden indien 1) de ondernemer die certificaten niet binnen de gestelde aanbestedingstermijn kan verwerven om redenen die hem niet aangerekend kunnen worden en 2) de ondernemer bewijst dat de voorgestelde maatregelen op het gebied van kwaliteitsbewaking aan de kwaliteitsnormen voldoen. (Deze bepaling, en artikel 62 van de Richtlijn 2014/24/EU waarop deze bepaling gebaseerd is, geven geen uitsluitel over wat er moet worden verstaan onder “de gestelde termijn” of wanneer sprake is van redenen die niet aan de ondernemer “aangerekend” kunnen worden.)

2.3.4 Niet alle bewijsstukken zijn bewijsstukken.

“Beste aanbestedende dienst. Ik verklaar als inschrijver zelf dat ik voldoe aan de eisen uit de voorgeschreven certificatie-schema’s”.

Naar het oordeel van de voorzieningenrechter² is de bovenstaande stelling onvoldoende om aan te nemen dat het bedrijf aan de gestelde geschiktheidseis voldoet. Cruciaal voor de verlening van het certificaat is een (geslaagde) audit door een erkende en onafhankelijke Certificerende Instelling (CI) of Conformiteit Beoordelende Instantie (CBI).

Om te voldoen aan de geschiktheidseisen dient de inschrijver dus aan te tonen dat zij ten tijde van haar inschrijving aan de gestelde geschiktheidseisen voldeed. Dit moet dan worden bevestigd door een onafhankelijke Certificerende Instelling (CI) of Conformiteit Beoordelende Instantie (CBI).

2.4 Sectorspecifieke Certificatieschema’s moeten enkel voldoen aan doelvoorschriften

Certificatieschema's zijn ontworpen om bedrijven en organisaties te helpen voldoen aan doelvoorschriften en kwaliteitsstandaarden. Ze bieden een gestructureerde aanpak en zorgen ervoor dat alle processen in lijn zijn met de vereiste normen.

Doelvoorschriften binnen verschillende certificatieschema's zijn vaak vergelijkbaar omdat ze allemaal streven naar het waarborgen van een bepaalde kwaliteitsstandaard. Dit betekent dat bedrijven die aan één schema voldoen, vaak al een solide basis hebben om aan andere schema's te voldoen.

² Rechtbank Den Haag 28-02-2024, C/09/659053 / KG ZA 23-1111

<https://www.recht.nl/rechtspraak/uitspraak?ecli=ECLI:NL:RBDHA:2024:2549>

Ook al zouden in de Sectorspecifieke certificatie-schema's enkel doelvoorschriften moeten staan, staat zij vol met middelvoorschriften.

Middelvoorschriften geven een specifieke manier aan om een doel te bereiken, maar zijn minder flexibel door het missen van het gelijkwaardigheidsbeginsel. Dit kan leiden tot knelpunten als innovatieve oplossingen beter zouden kunnen werken. In veel gevallen kan, met onderbouwing, alternatieven voorstellen die hetzelfde resultaat bereiken beter worden toegepast.

3. Overcertificering en Overregulering in Nederland: Een Kritische Analyse

Nederland, het land van efficiëntie en structuur, staat bekend om zijn uitgebreide systeem van regelgeving en certificering. Terwijl deze mechanismen oorspronkelijk zijn geïntroduceerd om kwaliteit, veiligheid en betrouwbaarheid te waarborgen, lijkt het erop dat we door het toestaan van zelfregulering, in een situatie van overcertificering en overregulering zijn beland. Maar wat betekent dit precies voor bedrijven en de algehele economie?

1. **Verlies van Focus.** Bedrijven die streven naar een eindeloze reeks certificeringen kunnen hun kernactiviteiten uit het oog verliezen. De focus verschuift van het leveren van producten of diensten naar het behalen van de volgende certificering. Dit kan leiden tot een afname in productiviteit en innovatie, omdat middelen en energie worden verspild aan het voldoen aan certificeringseisen in plaats van aan klanttevredenheid en groei.
2. **Administratieve Belastingen en Kosten Bedrijven,** vooral kleinere ondernemingen, worden vaak overweldigd door de administratieve lasten en kosten die gepaard gaan met de naleving van talloze regels en het behalen van meerdere certificaten. In plaats van zich te concentreren op hun kernactiviteiten en innovatie, besteden ze een aanzienlijk deel van hun tijd en middelen aan het voldoen aan bureaucratische eisen.
3. **Verlies van Flexibiliteit en Innovatie.** Overregulering kan een verstikkend effect hebben op de flexibiliteit en innovativiteit van bedrijven. Strikte regels en normen, hoe goedbedoeld ook, kunnen bedrijven afremmen in hun vermogen om snel te reageren op veranderende marktomstandigheden en technologische vooruitgang. Dit is vooral problematisch in sectoren die afhankelijk zijn van snelle aanpassing en innovatie.
4. **Schijnveiligheid en Verminderd Vertrouwen.** Hoewel certificeringen bedoeld zijn om vertrouwen op te bouwen, kan een overvloed aan certificaten juist het tegenovergestelde effect hebben. Wanneer bedrijven worden geconfronteerd met een overvloed aan keurmerken en certificeringen, kan dit verwarring en scepsis veroorzaken over de werkelijke waarde en betrouwbaarheid ervan. Dit kan ertoe leiden dat de effectiviteit van certificeringen wordt ondermijnd.
5. **Milieu- en Duurzaamheidsaspecten.** Overregulering en overcertificering brengen vaak een berg aan papierwerk en documentatie met zich mee, wat een negatieve impact kan hebben op het milieu. Minder audits en administratieve rompslomp zouden kunnen bijdragen aan een kleinere ecologische voetafdruk en een duurzamere manier van werken.
6. **Kosten Certificeringen** zijn duur. Niet alleen de initiële kosten, maar ook de voortdurende kosten voor hercertificering, audits en naleving. Voor sommige bedrijven kunnen deze kosten onbetaalbaar worden, waardoor ze in financieel moeilijke situaties terechtkomen zonder een significant rendement op hun investering.
Alle losse (Sectorspecifieke) certificatie-schema's beginnen met de controle van de organisatie. Dat kost per schema vaak al een halve dag.
7. **Noodzaak voor Balans.** Het is duidelijk dat regelgeving en certificering hun plaats hebben in het waarborgen van kwaliteit en veiligheid. Echter, er moet een balans worden gevonden tussen noodzakelijke controlemechanismen en overmatige bureaucratische last, terwijl de integriteit van certificeringen wordt behouden. Het is belangrijk om te evalueren welke certificeringen werkelijk waarde toevoegen en welke kunnen worden samengevoegd of afgeschaft zonder de kwaliteit te verminderen.

4. Conclusie: Herziening huidig Sector specifieke Certificeringen is nodig.

Het is tijd om kritisch te kijken naar ons huidige systeem van zelfreguleringen en Sector specifieke Certificeringen, en stappen te ondernemen om overcertificering, overregulering en marktbelangen tegen te gaan.

5. Aucin: R.A.I.S.E.

Het exacte aantal sector specifieke certificeringen in Nederland is moeilijk vast te stellen vanwege de verscheidenheid aan sectoren en het feit dat elke sector vaak meerdere certificeringen kent. In totaal gaat het om honderden, zo niet duizenden verschillende certificeringen die bedrijven aanvragen en behalen.

In een markt waarin certificeringen essentieel zijn voor het waarborgen van kwaliteit en naleving, kan het beheren van meerdere certificaten een aanzienlijke uitdaging zijn. Maar wat als we deze certificaten zouden samenvoegen? De voordelen hiervan zijn overtuigend en absoluut het overwegen waard.

Aucin (schemabeheerder) zet zich primair in voor het bevorderen van het hergebruik van milieuvriendelijke en sociaal verantwoorde materialen binnen de bebouwde omgeving en infrastructuurprojecten.

Bij Aucin hebben we strategisch gekozen om binnen de Nace-code 39 ("Sanering en ander afvalbeheer") de certificatie-eisen van meerdere losse certificatie-schema's, die geen wettelijke verplichting hebben, te bundelen tot één krachtig certificatie-instrument: "R.A.I.S.E."

Dit efficiënte besluit vereenvoudigt het proces, verhoogt de transparantie en biedt onze klanten een sterk gecertificeerde waarborg binnen de sector.

5.1 Het certificatie-instrument-stelsel (CIS³)

Binnen R.A.I.S.E. is gekozen voor een andere manier van auditen: "Het certificatie-instrument-stelsel (CIS)³"

De primaire doelstellingen van een certificatie-instrument-stelsel is:

- om **samen** met alle ketenpartners binnen een project de werknemers, de leefomgeving en het milieu te beschermen;
- het **algemene belang** boven marktbelang;
- één beoordelingssysteem voor de uitgifte van **bedrijfsvergunningen**;
- één set aan regelgeving voor alle departementen: **interdepartementaal**;
- buiten de Algemeen wet bestuursrecht ter **verlaging** van de **juridificering**;
- volledig voldaan wordt aan de vigerende **wet en regelgeving** gebruik makend van de best bestaande technieken;
- het implementeren van reeds dwingende **Europese richtlijnen**;
- het gezamenlijk samenwerken van alle (EU-) partijen met een bijdrage in het gezamenlijke resultaat van het totale project of totale proces met een **gezond evenwicht van belangen**;
- **scheiding publiek, privaat**;
- van "**nee mag niet-tenzij** gedachte" naar "ja het **mag wel-mits** gedachte";
- het stimuleren van (nieuwe) veilige, efficiëntere, werkwijzen, **innovaties** in het werkveld waarvoor het certificatie-instrument geldt;
- het inzichtelijk welke organisaties meer dan gemiddeld bijdragen aan **verbeteren van de leefomgeving, het milieu en de veiligheid** van werknemers;
- geen vinklijstjes maar **Self-assessment**;
- auditing onder accreditatie-handelingen EN-ISO/IEC 17065:2012 nl;
- conform de **gelijkwaardigheid** zoals bedoeld in **artikel 2.96 lid 2 Aw2012**.

³ <https://aucin.nl/site/media/upload/files/0-het-certificatie-instrument-stelsel-versie-1-3-11-10-2024.pdf>

Het CIST draagt bij aan:

- één **generieke** erkenningsmethode voor alle reguliere organisaties (groot en klein);
- **borging** van een veiliger werk- en leefmilieu;
- het stimuleren van **werkgelegenheid**;
- het stimuleren van **marktverbreding** waarbij personen met kwalificaties werkend in andere sectoren tijdelijk ingezet kunnen worden in andere sectoren;
- het terugdringen van de **Carbon Footprint**;
- het streven naar **kostenreductie**;
- het kunnen werken in de **gehele Europese Unie** en de volledige **Nederlandse economische zone**;
- groei van het aantal CIST-erkende organisaties waardoor andere bedrijven gestimuleerd worden het **goede voorbeeld** te volgen: het leveren van een positieve bijdrage aan de maatschappelijke uitdagingen die alle organisaties in Nederland aangaat;
- een groter **besef** onder bedrijven dat het streven naar een financieel gezonde organisatie en het leveren van een maatschappelijke bijdrage goed verenigbaar zijn.

Het CIST is een hulpmiddel:

- voor organisaties om in gesprekken met leveranciers, cao-partners, ondernemingsraden, werknemers, bevoegd gezag en/of andere partijen hun concrete bijdrage aan de verbetering van (leef-)milieu en arbeidsomstandigheden voor het voetlicht te brengen;
- voor bedrijfsvergunning verstrekking;
- voor organisaties die zich willen onderscheiden op het gebied van sociaal of inclusief ondernemen;
- voor EMVI-aanbesteding of eigen aanbestedingseisen.

5.2 Geen statische toets lijsten (vinklijsten) maar Self-assessment

Self-assessment is een proces waarbij een individu of organisatie zichzelf beoordeelt om sterke en zwakte punten te identificeren en doelen te stellen voor verbetering.

Belangrijke aspecten van self-assessment:

1. Reflectie: Kijken naar eerdere prestaties en wat er goed en minder goed ging.
2. Feedback: Vergelijk eigen inzichten met feedback van anderen.
3. Doelen stellen: Concreet bepalen waar je naartoe wilt werken.
4. Actieplannen: Ontwikkelen van strategieën om je doelen te bereiken.

Het is een waardevol hulpmiddel voor persoonlijke ontwikkeling, professionele groei en het verbeteren van bedrijfsprocessen.

5.3 Bonus-malusregeling

Het certificatie-instrument-stelsel maakt gebruik van een bonus-malusregeling.

Dit is een systeem dat wordt gebruikt om certificaathouders te belonen of te bestraffen op basis van hun gedrag. Het doel hierbij is bedrijven te motiveren om de hoogste normen te handhaven. Het zorgt ervoor dat er een directe financiële impact is van hun prestaties, wat hen aanmoedigt om beter te presteren.

5.4 R.A.I.S.E. voor Circulair Bouwen

R - Reuse (Hergebruik): Hergebruik van bouwmaterialen om afval te verminderen.

A - Adapt (Aanpassen): Ontwerpen met flexibiliteit voor toekomstig hergebruik.

I - Innovation (Innoveren): Nieuwe technologieën en methoden voor duurzame bouw.

S - Safety (Veiligheid): Veiligheid en onderhoud om materialen en levensduur te optimaliseren.

E - Engagement (Betrokkenheid): Samenwerking met alle betrokkenen voor circulaire oplossingen.

Dit certificatie-instrument focust op het identificeren en prioriteren van materialen die de uitputting van hulpbronnen, energieverbruik, broeikasgasemissies en vervuiling minimaliseren. Bovendien stimuleert RAISE het efficiënte gebruik van natuurlijke hulpbronnen door hernieuwbare, recyclebare of biologisch afbreekbare materialen te promoten en de nadruk te leggen op afvalvermindering en materiaal terugwinning.

RAISE legt niet alleen de nadruk op arbo- en milieukwesties, maar ook op sociale aspecten zoals arbeidsrechten, werknemersveiligheid en gemeenschapswelzijn. Het instrument streeft naar eerlijke, ethische productieomstandigheden, vrij van uitbuiting of schade voor werknemers en lokale gemeenschappen.

Heden zijn in Nace-code 39 t.b.v. de gebouwde omgeving en infrastructurele werken, drie certificatie-instrumenten met bijbehorende richtsnoeren en persoonscertificering beschikbaar welke complementair zijn met de volgende (Sector-Specifieke) Certificeringen :

Inventarisatie	1.	2.
<u>Certificatie-instrument</u>	RAISE Materialen inventarisatie	RAISE CRM-Inventarisatie
<u>Toepassing</u>	Inventarisatie circulaire stoffen t.b.v. Sloop/ontmanteling/renovatie / Taxatie	Inventariseren gevaarlijke stoffen
<u>Modules</u>		
☐ Deskundig Circulair Toezichthouder	X	X
☐ Aanvullende inventarisatie asbest		X
☐ HCM en pesticiden		X
☐ MMMF (excl. Asbest)		X
☐ PCB's en CP		X
☐ HBCDD		X
☐ PAK's		X
☐ Anorganische stoffen		X
☐ Biologische gevaren		X
☐ Radioactieve materialen		X
☐ Brandschade		X
<u>Complementair met de (Sector-Specifieke) certificatie-schema's:</u>		
- BRL SVMS-007	X	X
- VCA-Petrochemie	X	X
- ISO 45001	X	X
- BRL 2506		

- BRL SVMS-007: Betreft het vastleggen van veiligheids- en milieukundige afspraken bij amovatie-werkzaamheden.
- VCA-Petrochemie: Veiligheid, gezondheid en milieu Checklist Aannemers, een certificatieprogramma voor aannemers Petrochemie. (Hiermee wordt ook voldaan aan VCA* en VCA**)
- BRL 2506 (Nationale beoordelingsrichtlijn voor het KOMO® productcertificaat en het NL BSB® productcertificaat voor recyclinggranulaten voor toepassingen in GWW-werken, als toeslagmateriaal in asfalt, in beton en in gebonden funderingen en als ballastlagen op daken).
- ISO 45001: Gezondheid en veiligheid op het werk

Verwijdering	1.	2.	3.
<u>Certificatie-instrument</u>	RAISE Duurzame verwijdering	RAISE CRM verwijdering bouwwerken leefomgeving	RAISE asbestverwijdering Lite
<u>Toepassing</u>	Beredderen circulaire stoffen t.b.v. Sloop/ontmanteling/ renovatie / Taxatie	Verwijdering van gevaarlijke stoffen	Verwijderen van asbesttoepassingen waarbij bij de verwijdering verwacht wordt dat de grenswaarde niet wordt gehaald.
Modules			
☐ o Deskundig Circulair Toezichthouder	X	X	X
☐ o HCM en pesticiden		X	
☐ o MMMF (excl. Asbest)		X	
☐ o PCB's en CP		X	
☐ o HBCDD		X	
☐ o PAK's		X	
☐ o Anorganische stoffen		X	
☐ o Biologische gevaren		X	
☐ o Radioactieve materialen		X	
☐ o Brandschade		X	
Complementair met de (Sector-Specifieke) certificatie-schema's:			
☐ - BRL SVMS-007	X	X	X
☐ - VCA-Petrochemie	X	X	X
☐ - ISO 45001	X	X	X
☐ - BRL 2506	X		
Doelgroep			
☐ Amoveerders	X	X	X
☐ GWW	X	X	X
☐ Schilders	X		X
☐ Glaszetters / kozijnen	X		X
☐ Loodgieters	X		X
☐ Elektriciens	X		X
☐ Dakdekkers (ook interessant voor mastieksloop)	X		X
☐ Vloerenleggers	X		X
☐ Schoorsteenvegers	X		X
☐ Brandweer	X		X
☐ Frees- en straalbedrijven (bijvoorbeeld vloeren / gevels)	X		X
☐ Metselaars	X		X
☐ Staal / constructie bedrijven (portaal / draagconstructie / lassers etc.)	X		X
☐ Zwam bestrijders	X		X
☐ Betonboorders / zagers	X		X
☐ Funderingherstellers / heiers	X		X
☐ Timmerlieden	X		X
☐ Voegbedrijven (hakken en herstel)	X		X
☐ Isoleerders van oa kruipruimten + overige isolatiespecialisten	X		X
☐ Installateur van verwarmingsinstallaties	X		X
☐ Installateurs van zonnepanelen	X		X
☐ Installateurs van gas-, hout- of pelletkachels	X		X
☐ Installateurs van aircosystemen	X		X
☐ Installateurs van alarmsystemen / beveiliging	X		X

6. Het certificaat

Indien het initiele certificeringstraject met goed gevolg is afgesloten krijgt de certificaathouder een certificaat met een geldigheidsduur van 3 jaren.

Op de achterkant van het certificaat staat de verklaring van de betreffende CBI betreffende:

- welke modules met goed gevolg zijn uitgevoerd en
- aan welke doelstellingen uit welk ander Sector specifieke certificering de certificaathouder voldoet.

Voorbeeld

Het certificaat vermeldt dat de certificaathouder complementair is met de SVMS-007.

- De certificaathouder mag *niet uiten* dat zij gecertificeerd is volgens de SVMS007 maar
- mag *wel uiten* dat een CBI heeft geoordeeld dat de certificaathouder voldoet aan de doelvoorschriften uit de SVMS007.

Tevens bevat het certificaat een verklaring dat het certificaat voldoet aan artikel 2.96 lid 2 Aw2012 (en artikel 62 van de Europese Richtlijn 2014/24/EU waarop deze bepaling gebaseerd is).

Dit betekent: als een aanbestedende dienst SVMS007 voorschrijft, zij uw RAISE-certificaat moeten accepteren als gelijkwaardig.